

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Tdo/35/2021
Identifikačné číslo spisu: 1416010121
Dátum vydania rozhodnutia: 09.02.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Patrik Príbelský
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:1416010121.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Emila Klemaníča, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. februára 2022 v Bratislave, v trestnej veci obvineného E. R. pre prečin podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona k § 221 ods. 1 Trestného zákona o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To/132/2017, zo 7. júna 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného E. R. o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/48/2016, zo 4. septembra 2017 bol obvinený E. R. uznaný za vinného zo spáchania prečinu podvodu v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona k § 221 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že

obžalovaný E. R. spoločne s odsúdeným E. J. po predchádzajúcom telefonickom rozhovore sa dňa 4. júna 2013 o 14.00 hod. na P. K. č. XX v T. dohodli s poškodenou I. T. a telefonicky aj s poškodeným Ing. E. T. na vykonaní prác pozostávajúcich z pripojenia pece na komín v dome poškodených a následného vystavenia revíznej správy, pričom prisľúbili, že pôjdu zakúpiť materiál potrebný na realizáciu stavebných prác a do dvoch hodín sa vrátia, aby práce vykonali a za realizáciu prác si vyžiadali sumu 330,- Eur, ktorú im poškodená I. T. následne odovzdala mylne sa domnievajúc, že obžalovaní svoj prisľub splnia, avšak obvinení už pri prevzatí peňažných prostriedkov nemali v úmysle práce vykonať a ani peniaze vrátiť, práce nevykonali a peniaze si ponechali, čím spôsobili poškodeným I. T. a Ing. E. T. škodu vo výške 330,- Eur.

Za to bol menovanému uložený podľa § 213 ods. 2, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov; pričom na výkon trestu odňatia slobody bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 3T/21/2014, z 27. februára 2017, právoplatný 10. júla 2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak

vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili platnosť. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obvinený povinný nahradiť škodu poškodeným I. T., nar. X. E. XXXX, trvale pobytom P. XX, XXX XX T. a Ing. E. T., nar. XX. D. XXXX, trvale pobytom tamtiež, vo výške 330 eur.

Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd rozhodujúci na podklade odvolania podaného obvineným rozhodol uznesením, sp. zn. 4To/132/2017, zo 7. júna 2018 tak, že ho podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Obvinený E. R. podal prostredníctvom obhajcu proti uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie, a to s poukazom na údajné naplnenie dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku [súd rozhodol v nezákonnom zložení].

V súvislosti s uplatneným dovolacím dôvodom obvinený namietal:

„Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd v danej veci vedenej pod sp. zn. 4To/132/2017, určil na konanie a rozhodovanie o odvolaní termín verejného zasadnutia na 22. februára 2018, na ktorom konal Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení predseda senátu JUDr. Karol Kováč a sudcovia JUDr. Tibor Kubík a JUDr. Peter Šamko. Verejné zasadnutie bolo odročené na termín 22. marec 2018.

Na verejnom zasadnutí 22. marca 2018 konal Krajský súd v Bratislave v zložení predseda senátu JUDr. Karol Kováč a sudcovia JUDr. Magdaléna Blažová a JUDr. Peter Šamko. Verejné zasadnutie bolo odročené na neurčito.

Následne sa verejné zasadnutie konalo 7. júna 2018, na ktorom konal a o odvolaní obžalovaného E. R. rozhodol Krajský súd v Bratislave v senáte v zložení predseda senátu JUDr. Karol Kováč a sudcovia JUDr. Iveta Zelenayová a JUDr. Peter Šamko.

V priebehu konania verejného zasadnutia na Krajskom súde v Bratislave v danej veci vedenej pod sp. zn. 4To/132/2017, tak došlo dva razy k zmene v zložení senátu.

Podľa zverejneného Rozvrhu práce na rok 2018 na Krajskom súde v Bratislave 1SprR/1/2018-ÚZ boli v súdnom oddelení 4To predsedami senátu JUDr. Tibor Kubík - zodpovedný za chod senátu a JUDr. Karol Kováč - zastupovanie vzájomné, členom senátu bol JUDr. Peter Šamko a zastupujúcim senátom bol senát JUDr. Magdalény Blažovej - 1To.

Obžalovaný E. R. nebol žiadnym spôsobom upovedomený o tom, z akých dôvodov a na základe akých rozhodnutí došlo k uvedeným dvom zmenám v zložení senátu počas odvolacieho konania.

Zaujatosť sudcov Krajského súdu v Bratislave v priebehu odvolacieho konania obžalovaný E. R. opakovane namietal.

Podľa ustanovení § 3 ods. 3 Zákona o súdoch zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte. Účastník konania alebo strana v konaní, v ktorom rozhoduje súd v senáte, nemá právo na vopred určeného sudcu spravodajcu. Zákonným sudcom je aj sudca určený podľa odseku 4.

Podľa ustanovení § 3 ods. 4 Zákona o súdoch, zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce.

Na základe uvedených skutočností je odsúdený E. R. toho názoru, že Krajský súd v Bratislave na verejnom zasadnutí 7. júna 2018 rozhodol v nezákonnom zložení, keď jeho odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 2T/48/2018, zo 4. septembra 2017, uznesením, sp. zn. 4To/132/2019, zo 7. júna 2018 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

Z uvedeného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku odsúdený E. R. preto navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd rozsudkom vyslovil porušenie zákona a aby zrušil dovolaním napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave."

K dovolaniu sa využíjúc svoje právo podľa § 376 Trestného poriadku vyjadril prokurátor, a síce v podstate nasledovne:

Dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku nepovažoval za naplnený. Mal za to, že „dôvodom podania dovolania podľa tohto ustanovenia nie je, keď vec prejednal a rozhodol iný než rozvrhom práce súd určený sudca". Totožný názor bol vyjadrený aj v uznesení najvyššieho súdu, sp.

zn. 3Tdo/58/2017, zo 7. februára 2018.

Prokurátor preto navrhol, aby dovolací súd podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol dovolanie obvineného E. R., nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Trestného poriadku a § 566 ods. 3 Trestného poriadku], osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), e spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a tiež, že obvinený pred jeho podaním využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku). Najvyšší súd po splnení vyššie vymedzenej formálnej prieskumnej povinnosti zistil, že dovolaniu obvineného je treba vyhovieť, nakoľko je zrejmé, že bol splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

Najvyšší poznamenáva, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Trestného poriadku, pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie odvolanie“.

Čo sa týka viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku k tomu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Trestného poriadku.

Z toho vyplýva, že v prípade, ak chybám vytýkaným v dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 Trestného poriadku a ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku, ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný právne uplatniteľný dôvod dovolania, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku, dovolací súd dovolaniu vyhovie postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (viď k tomu bližšie uznesenie najvyššieho súdu, sp. zn. 2Tdo/30/2011, zo 16.

augusta 2011, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku:

Podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak súd rozhodol v nezákonnom zložení.

Nezákonným zložením je v zmysle predmetného ustanovenia napríklad nasledujúci demonštratívny výpočet procesne neprípustných situácií: namiesto senátu rozhodol samosudca, senát rozhodne v neúplnom zložení, alebo ak prísediacemu uplynulo funkčné obdobie. Nezákonným zložením súdu je takisto aj prípad účasti sudcu na rozhodovaní v senáte, ak je tento sudca zo zákona vylúčený, alebo bol z rozhodovania vylúčený. Rovnako tak je nezákonným zložením súdu aj situácia, ak podľa rozvrhu práce nastúpil do senátu tzv. zastupujúci sudca, ak však na takéto zastúpenie neboli splnené predpokladané podmienky, resp. ak sa nedá objektívne preukázať, že na zastúpenie existoval riadny zákonný dôvod, ktorý býva potom bližšie rozvedený v príslušnom rozvrhu práce konkrétneho súdu.

Nezákonne zloženým súdom sa teda rozumie súd, ktorý je obsadený v rozpore s ustanoveniami určujúcimi zloženie súdneho orgánu, ktorý má vec prejednať a rozhodnúť. Uvedené je reflexiou ústavnej garancie explicitne normovanej v článku 48 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

Účelom práva priznaného podľa článku 48 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky je zabezpečiť občanovi, aby ochranu jeho právam poskytol sudca ako predstaviteľ tej zložky súdnej moci, ktorá má právomoc o veci konať a aby ochranu práva v rámci súdnej moci poskytol sudca zo súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný (II. ÚS 87/2001). Zároveň podľa § 3 ods. 1 veta prvá a druhá zákona o sudcoch sudca rozhoduje v senáte alebo ako jediný sudca, ak tak ustanovuje zákon. Zákon ustanovuje, kedy sa na rozhodovaní senátov zúčastňuje aj prísediaci. O tom svedčí aj znenie § 3 ods. 2 Zákona o sudcoch, v zmysle ktorého sú si sudcovia a prísediaci pri rozhodovaní rovní.

K zmene v zložení senátov vo veciach už pridelených na prerokovanie a rozhodnutie by malo s poukazom na vyššie vyjadrené dochádzať len výnimočne a výlučne na základe zákona. Zákonným sudcom sa totiž stáva sudca, ktorému bola vec pridelená na rozhodnutie; odňať vec jednému sudcovi a prideliť ju inému sudcovi možno iba zákonom ustanoveným postupom po splnení zákonom určených podmienok na odňatie veci. Takýmto permissívnym ustanovením je napr. § 277 ods. 5 veta tretia Trestného poriadku.

Ako už bolo uvedené, právo na zákonného sudcu je garantované priamo článkom 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Uvedené priamo esenciálne súvisí s princípom právneho štátu tak, ako je garantovaný v ustanovení článku 1 ods. 1 Ústavy SR a z neho vychádzajúcim princípom delby moci. Zmyslom práva na zákonného sudcu je teda vylúčiť akékoľvek subjektívne motivované zásahy do pridelovania konkrétnej veci na rozhodnutie konkrétnemu sudcovi/konkrétnym sudcom.

Ako vyplýva z rozhodovacej činnosti Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. II. ÚS 560/2018), prvoradým účelom základného práva na zákonného sudcu vyplývajúceho z článku 48 ods. 1 ústavy je zabrániť tomu, aby súd, ktorý má konkrétnu vec prerokovať a rozhodnúť o nej, bol obsadený spôsobom, ktorý by sa dal označiť za svojvoľný alebo prinajmenšom za účelový. V ďalšej judikatúre (napr.: I. ÚS 8/94, II. ÚS 15/96, II. ÚS 43/97, II. ÚS 47/99, III. ÚS 31/01) ústavný súd v podstate vymedzil tri podmienky charakterizujúce požiadavky na „zákonného sudcu“ a to, že taký sudca:

- a) spĺňa formálne predpoklady na výkon funkcie sudcu,
- b) je natrvalo alebo dočasne pridelený na výkon funkcie sudcu na určitý súd,
- c) bol určený na rozhodovanie konkrétnej veci v súlade s rozvrhom práce daného súdu, na ktorom funkciu vykonáva.

Možno prítom uviesť, že posledná podmienka uvedená pod bodom c) vychádza z nutnosti zabránenia účelovosti v pridelovaní vecí na rozhodovanie určitým konkrétnym sudcom, ktorej inštitucionálnym vyjadrením je rozvrh práce konkrétneho súdu na príslušný kalendárny rok. Vychádza z požiadavky náhodnosti výberu sudcu garantovanou tým, že sa na rok vopred vyberú sudcovia pre rozhodovanie genericky určených prípadov, z ktorých sa potom systémom elektronickej podateľne vyberie konkrétny sudca (konkrétni členovia senátu) ako zákonný sudca (zákonní sudcovia) na rozhodnutie v konkrétnej veci.

Procesný postup, v ktorom o veci účastníka konania nerozhodol zákonný sudca, resp. súd zriadený v súlade so zákonom, je nezlučiteľný s garanciami vyplývajúcimi z článku 48 ods.1 ústavy, a preto rozhodnutie vydané v takomto konaní nemôže byť ústavne akceptovateľné (napr. III. ÚS 116/06). Ústavnej zásade neodňateľnosti zákonného sudcu podľa článku 48 ods.1 ústavy nezodpovedá prípad, ak sa zákoní sudcovia nezúčastnili na prerokovaní a rozhodovaní súdu vo veci bez splnenia zákonných predpokladov na ich nahradenie (napr. III. ÚS 62/2015).

Obvinený naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vidí v nezákonnom zložení senátu Krajského súdu v Bratislave, ktorý rozhodol o jeho odvolaní na verejnom zasadnutí 7. júna 2018.

Ako vyplýva zo spisového materiálu v danej trestnej veci bola situácia tá, že Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací pod sp. zn. 4To/132/2017, určil na konanie a rozhodovanie o odvolaní zmieneného obvineného termín verejného zasadnutia na 22. február 2018, na ktorom konal v zložení z predsedu senátu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Petra Šamka. Tomuto senátu a v takomto personálnom zložení bola vec pridelená náhodným výberom v zhode s účinným rozvrhom práce krajského súdu. Verejné zasadnutie bolo následne odročené na 22. marec 2018.

Na verejnom zasadnutí 22. marca 2018 konal v zložení z predsedu senátu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Petra Šamka. Toto verejné zasadnutie bolo odročené na neurčito.

Následne sa verejné zasadnutie konalo 7. júna 2018, na ktorom súd konal a o odvolaní rozhodol v senáte v zložení predsedu senátu JUDr. Karol Kováč a sudcovia JUDr. Iveta Zelenayová a JUDr. Peter Šamko.

Podľa § 2 ods. 7 Trestného poriadku každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona o súdoch zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte. Účastník konania alebo strana v konaní, v ktorom rozhoduje súd v senáte, nemá právo na vopred určeného sudcu spravodajcu. Zákonným sudcom je aj sudca určený podľa odseku 4.

Podľa § 3 ods. 4 Zákona o súdoch zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce.

Podľa Rozvrhu práce na rok 2018 na Krajskom súde v Bratislave 1SprR/1/2018-ÚZ v znení v tom čase účinných dodatkov bol v súdnom oddelení senát 4To tvorený sudcami JUDr. Tiborom Kubíkom, JUDr. Karol Kováčom a JUDr. Petrom Šamkom.

Zastupujúcim senátom bol senát súdneho oddelenia 1To, v zložení JUDr. Magdaléna Blažová (riadiaca predsedníčka), JUDr. Iveta Zelenayová a JUDr. Richard Molnár.

Podľa článku VIII. bod 1 Základných zásad všeobecne platných pre Rozvrh práce Krajského súdu v Bratislave na trestnoprávnom kolégiu v kalendárnom roku 2018 (účinného v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia), v prípade neprítomnosti alebo ak došlo k vylúčeniu predsedu senátu alebo člena senátu z rozhodovania, rozhodne o spôsobe zastupovania predseda senátu zodpovedný za chod senátu v zastupujúcom senáte, v prípade jeho neprítomnosti ďalší predseda zastupujúceho senátu. Ak je neprítomný aj ďalší predseda zastupujúceho senátu, nahradí vylúčeného predsedu senátu alebo člena senátu ľubovoľný člen zastupujúceho senátu tak, aby bolo zachované zloženie senátu podľa § 16 ods. 1 zák. č. 757/2004 Z. z.

Najvyšší súd požiadal prípisom Krajský súd v Bratislave o zaslanie vysvetlenia spolu s podložením tvrdeného, na základe akých dôvodov došlo k dvom zmenám v zložení senátu počas odvolacieho konania.

Krajský súd v Bratislave odpovedal podaním správy, v ktorej okrem iného uviedol:

„Pokiaľ išlo o verejné zasadnutie, ktoré sa konalo dňa 22. marca 2018, tohto sa zúčastnili dvaja členovia senátu súdneho oddelenia ,4To' JUDr. Karol Kováč a JUDr. Peter Šamko. Ďalší člen senátu súdneho oddelenia ,4To' JUDr. Tibor Kubík sa tohto verejného zasadnutia nezúčastnil z dôvodu fyzickej neprítomnosti v práci (v zmysle zákonných prekážok). Nahradila ho preto zastupujúca členka senátu súdneho oddelenia ,1To' JUDr. Magdaléna Blažová.

Pokiaľ išlo o verejné zasadnutie, ktoré sa konalo dňa 7. júna 2018, tohto sa zúčastnili dvaja členovia senátu súdneho oddelenia ,4To' JUDr. Karol Kováč a JUDr. Peter Šamko. Ďalší člen senátu súdneho oddelenia ,4To' JUDr. Tibor Kubík sa tohto verejného zasadnutia opätovne nezúčastnil z dôvodu fyzickej neprítomnosti v práci (v zmysle zákonných prekážok). Nakoľko ani pôvodná zastupujúca členka senátu súdneho oddelenia ,1To' JUDr. Magdaléna Blažová sa tohto verejného zasadnutia nemohla zúčastniť z dôvodu fyzickej neprítomnosti v práci (v zmysle zákonných prekážok), nahradila ju ďalšia zastupujúca členka senátu súdneho oddelenia ,1To' JUDr. Iveta Zelenayová. Na uvedenom verejnom zasadnutí došlo aj k vyhláseniu uznesenia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To/132/2018, zo 7. júna 2018.

Vzhľadom na značný časový odstup od samotného rozhodnutia odvolacieho súdu, pracovnú vyťaženosť v iných trestných veciach a napokon bez ďalších relevantných podkladov a informácií, sa ako predseda senátu súdneho oddelenia ,4To' a zároveň ako sudca - spravodajca v predmetnej trestnej veci, nedokážem bližšie vyjadriť k tomu, aké konkrétne zákonné prekážky bránili účasti na nariadených procesných úkonoch sudcovi JUDr. Tiborovi Kubíkovi (uvedený sudca má t. č. prerušený výkon funkcie sudcu) a neskôr zastupujúcej sudkyňi JUDr. Magdalény Blažovej“.

Najvyšší súd sa následne obrátil na osobný úrad odvolacieho súdu so žiadosťou o zaslanie podkladov preukazujúcich dôvod fyzickej neprítomnosti v práci sudcu JUDr. Tibora Kubíka z 22. marca 2018 a 7. júna 2018 a sudkyne JUDr. Magdalény Blažovej zo 7. júna 2018.

Ten v reakcii na žiadosť odpovedal:

„... dôvodom neprítomnosti JUDr. Tibora Kubíka dňa 22. marca 2018 bola pracovná neschopnosť, ktorá trvala od 13. marca 2018 do 22. marca 2018 a dôvodom jeho neprítomnosti dňa 7. júna 2018 bola taktiež pracovná neschopnosť, ktorá trvala od 23. mája 2018 do 27. júna 2018.

Osobnému úradu krajského súdu nie je známy dôvod neprítomnosti JUDr. Magdalény Blažovej dňa 7. júna 2018, nakoľko z evidencie dochádzky nevyplýva neprítomnosť menovanej sudkyne na pracovisku v uvedený deň“.

Vzhľadom na uvedené si potom najvyšší súd vyžiadal stanovisko JUDr. Magdalény Blažovej, ktorá bola v roku 2018 riadiaca predsedníčka senátu 1To a ktorá bola podľa vtedy platného rozvrhu práce zodpovedná za určenie zastupujúceho sudcu zo senátu 1To do senátu 4To krajského súdu.

JUDr. Magdaléna Blažová uviedla, že „v zmysle Základných zásad všeobecne platných pre Rozvrh práce na trestnoprávnom kolégiu pre rok 2018, a to konkrétne článku VIII ods. 1, v prípade neprítomnosti alebo ak došlo k vylúčeniu predsedu senátu, alebo člena senátu z rozhodovania, rozhodne o spôsobe zastupovania predseda senátu zodpovedný za chod senátu v zastupujúcom senáte, v prípade jeho

neprítomnosti ďalší predseda zastupujúceho senátu. Ak je neprítomný aj ďalší predseda zastupujúceho senátu nahradí vylúčeného predsedu senátu alebo člena senátu ľubovoľný člen zastupujúceho senátu tak, aby bolo zachované zloženie senátu podľa § 16 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. V nadväznosti na uvedené som ako predsedníčka senátu zodpovedná za chod senátu v zastupujúcom senáte určila do senátu 4To ako členku senátu JUDr. Ivetu Zelenayovú, rozhodla som o tom ústne".

V nadväznosti na uvedené potom najvyšší súd ako súd dovolací pristúpil k posúdeniu otázky, či na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. júna 2018 rozhodol zákonne zložený senát. Z obsahu spisu je zrejmé, že na predchádzajúcom verejnom zasadnutí konanom dňa 22. februára 2018 bol senát zložený zákonne, pričom na ňom nebol vykonaný žiaden relevantný procesný úkon a verejné zasadnutie bolo pre vis maior odročené. Zároveň nebolo potrebné zisťovať, či bol senát zákonne zložený následne dňa 22. marca 2018, pretože na verejnom zasadnutí konanom v tento deň tiež nebol vykonaný žiaden procesne relevantný úkon pre rozhodnutie vo veci a verejné zasadnutie bolo pre námietku zaujatosti odročené na neurčito.

Relevantným pre posúdenie zachovania princípu zákonného sudcu je teda pre najvyšší súd až zloženie senátu na verejnom zasadnutí dňa 7. júna 2018, kedy bolo krajským súdom rozhodnuté o odvolaní obvineného.

Zo spisového materiálu vyplýva, že v uvedený deň rozhodoval senát v zložení JUDr. Karol Kováč (predseda a sudca spravodajca) a JUDr. Peter Šamko a JUDr. Iveta Zelenayová (sudcovia). JUDr. Karol Kováč a JUDr. Peter Šamko boli členovia senátu 4To, ktorému bola vec pridelená. Pôvodný člen senátu 4To JUDr. Tibor Kubík sa rozhodovania nezúčastnil, pretože bol v tom čase práceneschopný, o čom svedčí vyjadrenie Krajského súdu v Bratislave. Ako tretia členka senátu sa rozhodovania v ten deň zúčastnila JUDr. Iveta Zelenayová, ktorá bola v tom čase členkou senátu 1To krajského súdu, ktorého členovia zastupovali senát 4To.

Bolo teda zistené, že JUDr. Iveta Zelenayová bola v tom čase členkou senátu 1To, ktorý zastupoval v prípade potreby členov senátu 4To. Následne bolo potrebné zo strany najvyššieho súdu ustáliť, či bola JUDr. Zelenayová určená ako zastupujúca členka senátu zákonne, teda jednak v súlade so zákonom č. 757/2004 Z. z. o súdoch a jednak v súlade s rozvrhom práce.

Ako už bolo vyššie uvedené, podľa § 3 ods. 3 a 4 zákona č. 757/2004 Z. z. zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci. Ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte. Zákným sudcom je aj sudca určený zastupujúci sudca. Zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce.

Zároveň podľa už tiež citovaného článku VIII. bod 1 Základných zásad všeobecne platných pre Rozvrh práce Krajského súdu v Bratislave na trestnoprávnom kolégiu v kalendárnom roku 2018 (účinného v čase vydania dovolaním napadnutého rozhodnutia), v prípade neprítomnosti alebo ak došlo k vylúčeniu predsedu senátu alebo člena senátu z rozhodovania, rozhodne o spôsobe zastupovania predseda senátu zodpovedný za chod senátu v zastupujúcom senáte, v prípade jeho neprítomnosti ďalší predseda zastupujúceho senátu. Ak je neprítomný aj ďalší predseda zastupujúceho senátu, nahradí vylúčeného predsedu senátu alebo člena senátu ľubovoľný člen zastupujúceho senátu tak, aby bolo zachované zloženie senátu podľa § 16 ods. 1 zák. č. 757/2004 Z. z.

V danom prípade teda v čase rozhodnutia o odvolaní obvineného dňa 7. júna 2018 bol práceneschopný jeden z členov senátu 4To, a to JUDr. Tibora Kubíka. Zastupujúci, do úvahy pripadajúci sudca, mal byť určený z zmysle vtedy platného rozvrhu práce zo senátu 1To, ktorého členmi boli v tom čase JUDr. Magdaléna Blažová (riadiaca predsedníčka), JUDr. Iveta Zelenayová a JUDr. Richard Molnár. Spôsob určenia podľa rozvrhu práce bol taký, že zastupujúceho sudcu určovala podľa vlastnej úvahy riadiaca predsedníčka zastupujúceho senátu JUDr. Magdaléna Blažová. Z jej oznámenia vyplynulo, že ako

zastupujúceho sudcu určila JUDr. Ivetu Zelenayovú, a to ústne.

Najvyšší súd preto vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti musí skonštatovať, že senát rozhodujúci o odvolaní obvineného E. bol zložený v súlade so zákonom a vtedy platným rozvrhom práce krajského súdu.

Nebol teda naplnený dovolací dôvod podľa § 371 ods.1 písm. b) Trestného poriadku tvrdený obvineným.

Preto najvyšší súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.